

Preek van 25 december 2018 **Steven Barberien**

EEN GEGEVEN WOORD

Als je A zegt, moet je ook B zeggen. Wat je hebt beloofd moet je ook doen! Een woord is een woord! Zo ook vandaag in het kerstevangelie. Gods Woord is gegeven en wordt in Jezus waargemaakt. En wie Jezus écht is, valt bijna met geen woorden uit te drukken. Niet voor niks is er sprake van een Stille Nacht: daar in de stal wordt weinig gezegd, maar des te meer gekeken. Dat effect heeft elk pasgeboren kind op ons: we worden er stil van. Elke prille ouder of grootouder vraagt zich af: “Wat gaat er van dit kind worden?” Het liefst zouden we het in doeken gewikkeld laten, op zacht en warm stro, goed beschermd tegen alle gevaar... Maar elke ouder moet vanaf de eerste dag leren loslaten. Zo is nu eenmaal de gang van zaken. Ook als dit kind Jezus heet... Wij kennen de naam van dit Kerstkind, maar er zijn deze kerst ook kinderen zonder naam. Heel letterlijk naamloos.

Sander Kessler, uit ons bisdom afkomstig, werkt als jonge missionaris in Oeganda in een kamp voor Soedanese vluchtelingen. In onze Norbertusbode en de Hilverbode heeft u er al over kunnen lezen. Wel, in dat kamp zitten enorm veel weeskinderen. Kinderen die alles en iedereen kwijt zijn. Ouders, broertjes, zusjes, allemaal zijn ze vermoord door de moslims en tot overmaat van ramp moet zo'n kind zeggen: “Ik weet niet wie ik ben of hoe ik heet!” Een naamloos kind... Maar dat kind zei ook: “Alleen God weet wie ik ben en hoe ik heet! Hij weet dat wel!”

Is dat niet waar het deze kerst om draait? Het besef dat God ons kent en bemint. God spreekt dat niet alleen uit, Hij laat het ook zien. Hij is zelfs bereid in een Kind aan het licht te komen. Dat Kerstkind krijgt in die eerste levensuren weinig kansen. Een voerbak en een kille, tochtige stal wordt een eerste thuis. Maar wat het Jezuskind volop krijgt is warme liefde. Mensen die zorg dragen en laten blijken: “Ik ben er voor jou”. Jozef en Maria, herders en wijzen, allemaal mensen die met woord en daad laten voelen aan dit Kind dat het er mag zijn. Dat het welkom is.

Zouden wij in deze kerstdagen ook zo'n gebaar kunnen maken naar al die kinderen in het vluchtelingenkamp, waar geen herders of wijzen op bezoek komen, waar geen ouders meer zijn om warme liefde te geven, waar een 'huis' bestaat uit een paar palen en een zeil...? Zullen wij vandaag eens waarmaken wat we zeggen en schrijven: “Vrolijk Kerstfeest en de beste wensen”? Laten we onze woorden waarmaken en die jongens en meisjes een stuk vrolijkheid én levenskansen teruggeven! God kent hun namen! Hij weet wie ze zijn!

En ze zijn zoals elk kind de moeite waard, een schat die ons is toevertrouwd en waar we stil van worden. Even geen woorden meer, maar daden... Een daad van warme liefde en zorg... Nu op deze dag van Kerstmis ons hart laten spreken, niet met woorden maar met daden van liefde. Uw gift bij de kerstcollecte geeft toekomst aan vele kinderen die wij niet persoonlijk kennen of bij naam, maar die God wel kent. Onze beste wensen gaan uit naar hen, onze vrolijkheid en feestvreugde mag overwaaien naar daar... Kerst is een feest om te delen!